

[Holger Hansen.]

søge fra denne talerstol at pådutte i hvert fald mig meninger, som jeg aldrig har haft og aldrig kunne falde på at have. Det kunne ikke falde venstre ind at søge specielt at varetage danske kapitalistiske interesser i denne sag, sådan som hr. Vivike anså det for rigtigt at udtrykke det. Det, jeg har udtrykt betænkelighed ved og ønsket at vi skulle se på i udvalget, var spørgsmålet om den indflydelse, vi giver embedsmænd, der skal administrere denne lovgivning. Efter hvilke retningslinjer skal dette ske? På hvilken måde har ministeren tænkt sig at lægge denne administration til rette? Det er det, der er tale om. Der er ikke tale om at forsøge på at ændre lovforslagets § 1. Det, jeg bad om, var, at vi fik en drøftelse af det.

Jeg tror ikke på de voldsomme vanskeligheder som følge af denne lovændring, som hr. Vivike nu opmalede. Det ville være meget besynderligt, om dette lovforslag skulle have kunnet få tilslutning også fra grønlandsk side, hvis noget sådant ville være at frygte.

(Kort bemærkning).

Lembourn: Hr. Vivike mener, at dette lovforslag og de synspunkter, som jeg ligesom hr. Holger Hansen har givet udtryk for, skulle føre til kaos. Sandheden er jo den, at hr. Vivike i virkeligheden vil konservere den bestående erhvervsstruktur. Men hidtil har alle vore erfaringer vist, at der er for lidt gang i erhvervsaktiviteten, og at man netop gerne vil prøve på at sætte noget mere gang i den og lokke danske interesser til Grønland. Som også hr. Carl P. Jensen var inde på i sit indlæg, har danske interesser efter vor opfattelse netop været for små; derfor er vi altså nødt til at gøre et eller andet for at få en større økonomisk aktivitet i gang.

Jeg vil også gerne sige til hr. Vivike, at det da må være en fordel for grønlænderne, hvis der bliver flere beskæftigelsesmuligheder. Det må være en fordel for det grønlandske samfund som sådant, hvis der bliver foretaget flere investeringer, end der hidtil har været foretaget. Man har arbejdsløshed, men har ikke tilstrækkelige variationsmuligheder i produktionen. Man har efter manges opfattelse en forkert produktionsstruktur

mange steder. Det, der skal til for at få gang i dette og få en mere smidig produktionsstruktur og større beskæftigelse, er netop investeringer. Der er slet ikke tale om kaos, og der er ikke tale om at forfordle grønlænderne, tværtimod. Der er tale om at få en bedre produktionsstruktur og skaffe mere beskæftigelse, hvilket er til fordel for den grønlandske befolkning.

(Kort bemærkning).

Vivike: Jeg har ikke i sinde at konservere de bestående forhold. Jeg kan godt være noget smidig.

Med hensyn til, at man må være glad for investeringer, da kan det være rigtigt; men der kan også være forkerte investeringer.

Endelig så har jeg altså mine meget, meget bange anelser med hensyn til fremtiden i kraft af det, som de to ærede talere nævnte om § 2. Man har jo lov til at være bange. Jeg vil så håbe, at det var en skræk, der ikke var fornøden; men lad os nu se.

Formanden: Hr. Carl P. Jensen for en kort bemærkning, og vi går derefter over til talerrækken.

Carl P. Jensen: Ja, jeg er ikke spor nervøs; men jeg vil gerne sige, at de principper, som hr. Lembourn i så høj grad beskæftigede sig med, de såkaldte lokaliseringsproblemer og også planlægningen, de fik fra hr. Lembourns side, synes jeg, en omtale, der ligesom lod ane, at det var noget, man egentlig burde tage op til overvejelse, altså noget, man ikke hidtil havde ofret tilstrækkelig opmærksomhed.

Må jeg gøre opmærksom på, at det er spørgsmål, der har været kulegravet, har været drøftet i Grønlandsudvalget af 1960, og som senere er fulgt op i Grønlandsrådet, der som bekendt har en paritetisk sammensætning af grønlandske og danske politiske repræsentanter. Her har bl. a. de nævnte problemer været drøftet; også spørgsmål vedrørende den lánepolitik, man har ført deroppe, har været underkastet en grundig behandling, og man har afstukket den linje for udlån, der har været praktiseret hidtil.